

РЕШЕНИЕ

№ 8103

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46
състав**, в публично заседание на 03.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **8702** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на С. У. И., гражданин на С., против Решение № 1088 от 18.07.2013г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 48,ал.1, т.3 от ЗУБ е отхвърлена молбата му да се събере на територията на страната с майка си и баща си.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, поради това, че при постановяването му не са изследвани обстойно всички факти по заявената молба.Твърди се, че родителите му са много възрастни и не могат да се грижат сами за себе си.Иска се отмяна на решението.

Ответникът – Председателя на Държавна агенция за бежанците, не се представлява не изразява становище.

Представителя на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред председателя на ДАБ е образувано по молба, рег.№ УП-5489 от 05.06.2013г. на С. У. И., [дата на раждане] в [населено място], без гражданство от С., арабин по народност, нежене.С Решение № 469 от 29.03.2013г. на председателя на ДАБ на чуждият гражданин е предоставен хуманитарен статут.

Със С. У. И. е проведено интервю, за което е съставен Протокол рег. № УП – 5489/02.07.2013г. и в което чужденецът заявява, че родителите му могат да се грижат

сами за себе си , но не се знае кога ще поискат внезапна помощ.Посочил е, че обстановката е неспокойна в [населено място], където живеят и има опасност от отвличания.

Производството е приключило с издаването на обжалваното решение, с което председателя на ДАБ при МС е отхвърлил молба на жалбоподателя да се събере с родителите си.Изложени са съображения, че единствената възможност за това предвидена в ЗУБ е по реда на §1,т.3 от ЗУБ, какъвто не е настоящия случай.

В хода на съдебното производство страните не сочат нови доказателства.

При така установените факти, Административен съд, С. – град обосновава следните правни изводи:

Правната природа на акта го определя като волеизявление, правомощието за което е предоставено на председателя на Държавната агенция за бежанците по силата на нормата на чл. 48, ал. 1, т. 3 - норма определяща пределите на материалната му компетентност. След като е налице акт, издаден на осн. чл. 48, ал. 1, т. 3 от закона, който по съществото си представлява отказ по чл. 34, ал. 3, постановен поради липса на други законови предпоставки от тези посочени в т. 1 и 2 на чл. 34, ал. 3 да се разреши събиране на семейство, то по силата на изричната норма на чл. 87 от закона, актът подлежи на обжалване пред административния съд.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗУБ, чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република Б.. Легалното определение на понятието " членове на семейство", за целите на този закон, е дадено в § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. В конкретния случай, членовете на семейството следва да се определят като такива съгласно § 1, т. 3, б. "в" - родители на чужденеца, съгласно подадената от него молба от 05.06.2013г.г. За същите е посочено законово изискване да не са в състояние да се грижат сами за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване, което налага да живеят в едно домакинство с него.

В случая не е установено от молителя наличие на посочените предпоставки, които да бъдат обсъдени и преценени на основание разпоредбата на § 1, т. 3, б. "в" от ДР на ЗУБ.Напротив в проведеното интервю жалбоподателят е заявил, че към настоящия момент родителите му за които са представени доказателства, че са родени през 1948г. и 1960г. могат да се грижат сами за себе си , като основната причина за подаване на молбата е, че жалбоподателят сам желае да се грижи за тях заради общата обстановка в града, и че поради събитията в [населено място] се опасява родителите му да не пострадат.

Предвид всичко изложено не се констатираха нарушения на процесуалния и материален закон, които да обосновават отмяна на атакувания административен акт, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Решението е постановено от административния орган по чл. 48, т. 3 ЗУБ и правният извод, че молбата е неоснователна, е обоснован и законосъобразен и в съответствие с приложимия закон.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и не следва да бъде уважена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 46 –ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. У. И., гражданин на С., против Решение № 1088 от 18.07.2013г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването на страните. .

Съдия: